

In memoriam: Annemie Urlings

Marianne:

Maarten, Koen en Noortje bedankt dat Sandu en ik hier de ruimte krijgen om iets te vertellen over hoe wij ons Annemie herinneren.

Ruim 35 jaar geleden leerden Annemie en ik elkaar kennen doordat onze kinderen op vioolles zaten. Daarna kwamen we elkaar tegen bij basisschool De Horizon. Dat was het begin van onze vriendschap, van heel veel gesprekken samen, over onze kinderen, over onze partners en over wat ons verder bezig hield: we waren beiden lid van de PvdA en hadden een mening over van alles en nog wat dus iedereen snapt dat we soms veel tijd nodig hadden om alles te bespreken.

Door ons PvdA-lidmaatschap kwamen we elkaar ook tegen bij de bijeenkomsten van de PGA waar Annemie, na haar pensioen in 2015, meer op de voorgrond kwam. Ze werd burgercommissielid en heeft in die functie veel voor de PGA betekend. Haar interesses lagen bij het Sociaal Domein, Onderwijs en Financiën. Tijdens de vele vergaderingen liet ze zien dat ze de materie beheerste. Niemand hoefde haar iets wijs te maken over de begroting, met haar analytisch vermogen had die geen geheimen voor haar.

Bij onderwijs ging ze voor gelijke kansen voor iedereen. Iedereen moet mee kunnen doen zei ze altijd. Maar om mee te kunnen doen is het ook belangrijk dat mensen voldoende financiën hebben, ze was dan ook een van de eersten die in 2021 de petitie tekende voor het verhogen van het wettelijk minimum loon naar € 14,- per uur.

Dat warme hart voor de ander merkte je ook bij de andere onderdelen in het Sociaal Domein. Ze dacht bijvoorbeeld volop mee over hoe de WMO ingericht moest worden.

Annemie de eerste keer dat ik jou na jouw infarct in het ziekenhuis op kwam zoeken was je nog volop bezig met de politiek, je gaf me nog de nodige tips mee voor het vervolg van Asten in Balans. Zorg ervoor Marianne zei je, dat er niet teveel bezuinigd gaat worden op het Sociaal Domein, zorg ervoor dat we ons sociale gezicht blijven laten zien.

Later hadden we andere gesprekken. In het begin hoopten we nog dat er lichamelijk meer verbetering zou komen maar dat bleef uit. We hadden het erover wat dat voor jou betekende. Voor iemand die altijd zelf de regie had gehad, voor iemand die altijd anderen geholpen had en nu geholpen moest worden met eigenlijk alles. Je was hier heel helder over: dit was iets wat jij niet wilde.

Ons laatste gesprek in het ziekenhuis, een paar dagen voor jouw verhuizing naar het verpleeghuis zal me altijd bijblijven. Je zei toen: Wij hebben elkaar altijd gespiegeld Marianne, ik ga er dan ook vanuit dat jij op mijn afscheid iets over mij verteld. Ik zorg wel dat mijn kinderen weten dat ik dit met jou besproken heb.

En hier sta ik nu Annemie, sneller dan ik gehoopt had, om samen met jouw kinderen en kleinkinderen, samen met jouw familie en kennissen en samen met collega politici afscheid te nemen van jou. Ik vind dit een hell of a job, ik ben verdrietig omdat we jou gaan missen in onze fractie. Rationeel gezien ben ik blij dat verder lijden jou bespaard blijft maar gevoelsmatig zou ik gewoon willen dat je er nog was en dat ik jou nog kon bellen met vragen en opmerkingen over een agendapunt.

Sandu:

Annemie, een zelfbewuste vrouw met een scherpe geest en een warm hart, die door haar werk als journalist en liefde voor literatuur zich heel bewust was van waarden, sociale waarden die zij haar eigen maakte en die zij ook aan ons doorgaf.

Met Annemie schreef ik de afgelopen jaren onder meer de algemene beschouwing van onze partij. Dat was geen ge-pingpong over de mail, maar zij stond erop dat ik bij haar thuis langskwam om aan tafel de tekst samen voor te bereiden, dan letterlijk hardop voor te lezen en de fouten eruit te halen. Ze zorgde dat we ons bij de essentie hielden en maakten er een goed lopend stuk van. Kort, bondig, zonder overbodige hulpwerkwoorden, geen schijntegenstellingen – dat was haar stijl. Omdat we er een aantal uur voor zaten, had zij altijd een hapje en een drankje klaar staan. Het schrijven van dit In Memoriam voor Annemie is daarom des te lastiger: ze zou de tekst waarschijnlijk met rode pen corrigeren. Toch doe ik een poging.

Annemie deelde meer dan alleen haar schrijftalent. Ze bracht ook levenslessen mee: Over haar jonge jaren in het Limburgse met allerlei broers, zussen, neven en nichten, ooms en tantes. Haar tijd op de kostschool en de verhalen rond de oude hoeve in Kelmond bij Beek waar zij opgroeide. Het maakte indruk hoeveel mensen in haar jonge jaren deel hebben uitgemaakt van haar leven en hoeveel rijkdom zij daardoor bij haar droeg.

Met haar wiskundige achtergrond en verdere ontwikkeling in de journalistiek bezat Annemie een zeldzame combinatie van analytisch vermogen en taalgevoeligheid, dat maakte haar een inspirerend mens. Ze bedacht mooie virtueuze taalconstructies om verhalen te schrijven die je raken. Vakbekwame schrijvers, daar zijn er helaas steeds minder van in Nederland.

Annemie droeg op alle fronten bij aan de partij: met de soep bij activiteiten, een scherpe pen en goede ideeën. Ze stond meerdere keren op onze kieslijst. Ze wilde je wat bijbrengen en had een goede kijk op de opvoeding en hoe je vanuit een stimulans mensen iets bij kunt brengen. Ze heeft me wel eens verteld dat haar dochter op zestienjarige leeftijd naar India wilde reizen en Annemie simpelweg zei: “Regel het maar”, waarop haar dochter de uitdaging aanging en meer verantwoordelijkheid voor zichzelf leerde kennen en het vertrouwen groeide. Die vrije en toch verantwoordelijke opvoeding, vanuit een onderlinge band, dat was heel inspirerend voor mij.

Afgelopen jaar heeft Annemie zich nog hard gemaakt voor het onderhoud van kunstwerken en cultuureducatie. Tot op haar ziektebed bleef Annemie betrokken bij het reilen en zeilen in de Astense politiek. Ze zette zich onvermoeibaar in voor sociale rechtvaardigheid - met wijsheid, humor en een lach - die zei waar het op stond. Een belezen persoon met uitgebreide kennis is ons heengegaan.

Annemie, namens de hele PGA: dank je wel voor jouw inzet. Je laat een blijvende indruk achter. We doen ons best dat jouw boodschap in de toekomst blijft weerklinken.

We gaan je missen.

Rust zacht.